[42] اشخاص را به احتمال اینکه از شیعیان هستند را بریدند، هر کس که معروف به دوستداری ودلبستگی به خاندان پیامبر صلی ا علیه واله بود زندانی شد، یا مالش به غارت رفت، یا خانه اش را ویران کردند، شدت فشار وتضییقات نسبت به شیعیان به حدی رسید که اتهام به دوستی علی علیه السلام از اتهام به کفر وبی دینی بدتر شمرده می شد وعواقب سختتری بدنبال داشت. رفتار معاویه نسبت به شیعیان هر روز بیشتر می شد، واین وضع نسبت به اهل کوفه که مرکز شیعیان آن حضرت بشمار می رفت از هر جا بدتر بود. معاویه زیاد بن ابیه را حاکم شهر کوفه وبصره نمود واو که روزی در صف شیعیان امام علی علیه السلام بود وآنانرا بخوبی می شناخت، آنان را در هر جا که به ایشان دست می یافت را گرفته ودستها وپاهایشان را قطع، یا از درختان خرما آویزان، ویا کور ونابینا می ساخت. زیاد بن ابیه به جای خود چند روزی سمرة بن جندب را حاکم بصره نمود، أو در این مدت هشت هزار نفر را بقتل رسانید، وطبری از أبو سوار عدوی نقل می کند که می گوید: سمرة در يك صبحگاه چهل وهفت نفر از بستگان مرا که حافظ قرآن بودند را کشت (1). این امور مردم را به اهداف شوم بنی امیه ومخالفت آنان با مقدسات اسلامي هر چه بیشتر آشنا ساخت وزمینه ساز انقلاب خونین عاشورا گردید. _____ 1 - تاریخ الامم والملوك 6:

_____ (*) 132.